

WYMAGANIA EDUKACYJNE ŚRÓDROCZNE Z JĘZYKA POLSKIEGO NA POSZCZEGÓLNE OCENY DLA KLASY 7

/uwzględniają zmiany w podstawie programowej z 2024 r./

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań edukacyjnych na ocenę dopuszczającą.

KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - Czytanie utworów literackich - liryka, epika, dramat; odbiór tekstów kultury				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń				
- głośno czyta i recytuje teksty, zachowując podstawowe zasady wymowy, - rozpoznaje lirykę, epikę, dramat, - wskazuje temat utworu i bohaterów, - zna podstawowe środki stylistyczne (epitet, porównanie), - rozumie przesłanie utworu, - wymienia elementy świata przedstawionego: czas, miejsce, postacie, wydarzenia, - rozdziela wers od strofy, - rozpoznaje tekst kultury (np. obraz, reklama) - wskazuje jego temat,	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - czyta różne teksty, zna treść lektur, wygłasza z pamięci tekst poetycki, stosując poprawną intonację; - rozpoznaje gatunki i formy literackie, - wskazuje nastrój, rymy, rytm, - opisuje bohaterów, porządkuje wydarzenia - zna pojęcia: narrator, podmiot liryczny, adresat, - wymienia cechy baśni, legendy, opowiadania - wyszukuje w tekście potrzebne informacje, - opisuje elementy graficzne i językowe, - rozpoznaje funkcję tekstu	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - czyta, recytuje w odpowiednim tempie, zgodnie z tematem i stylem dzieła - uzasadnia przynależność gatunkową utworu, - interpretuje uczucia bohaterów, - rozpoznaje funkcje środków stylistycznych, - omawia przesłanie i jego aktualność, - porównuje elementy realistyczne i fantastyczne, - wskazuje puentę, punkt kulminacyjny - interpretuje przekaz tekstu kultury, - wskazuje środki wyrazu, - określa uczucia wywołane tekstem kultury, - przedstawia własne rozumienie tekstu kultury,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - czytając, recytując stosuje odpowiednie tempo, intonację i modulację głosu, - dokonuje interpretacji głosowej utworów, - samodzielnie analizuje utwory, - tworzy przykłady środków stylistycznych, - interpretuje teksty z uwzględnieniem kontekstu i wartości narodowych, - rozpoznaje funkcje tytułu, refrenu, rytmu, - odwołuje się do biografii autora, - porównuje teksty kultury z literackimi, - omawia ich przesłanie,	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - twórczo interpretuje utwory, - formułuje hipotezy interpretacyjne, - odwołuje się do wartości uniwersalnych i kontekstów społecznych, - twórczo analizuje teksty kultury - odwołuje się do kontekstu społecznego i estetycznego,
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – fonetyka				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń-				
- odróżnia głoskę od litery i sylaby, rozpoznaje je - zna zasady dzielenia wyrazów na sylaby,	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> rozdziela rodzaje głosek: samogłoska–spółgłoska,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> poprawnie przenosi wyrazy,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> rozpoznaje rodzaje głosek i omawia ich cechy,	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> rozumie i wykorzystuje wiedzę o głoskach oraz

– dzieli wyraz na litery, głoski, sylaby, rozróżnia głoski miękkie i twarde	dźwięczna–bezdźwięczna, ustna–nosowa, – rozumie, na czym polegają zjawiska fonetyczne, w tym upodobnienia, – rozumie, co to jest intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy, – wymienia reguły akcentowania w języku polskim i zna wyjątki od zasad akcentowania.	– omawia mechanizm upodobnień fonetycznych – rozpoznaje rodzaj i kierunek upodobnienia, – definiuje pojęcia intonacji oraz akcentu wyrazowego i zdaniowego, – stosuje reguły akcentowania w języku polskim oraz prawidłową intonację, – wymienia wyjątki od zasad akcentowania.	– objaśnia mechanizm upodobnień fonetycznych, – podaje przykłady różnych rodzajów upodobnień, – wyjaśnia, na czym polega intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy, – wypowiada się z prawidłową intonacją, – prawidłowo akcentuje wyrazy i zdania oraz wyjątki.	upodobnieniach do poprawnego mówienia i pisania, – świadomie i bezbłędnie akcentuje wyrazy i zdania we wszystkich swoich wypowiedziach oraz podczas czytania i recytacji.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – słowotwórstwo				
– rozpoznaje wyraz podstawowy i pochodny, – wie, jakie znaczenia są nadawane wyrazom przez formanty, – wie, co to jest rodzina wyrazów, <i>wyraz pokrewny</i>, – rozpoznaj wyraz pokrewny	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> – odróżnia wyraz podstawowy od pochodnego, – próbuje tworzyć definicje słowotwórcze wyrazu, – wskazuje formant w wyrazie pochodnym, zna ich funkcje i znaczenia – wyjaśnia, co to jest rodzina wyrazów, wyraz pokrewny, rdzeń, – odróżnia wyrazy złożone od innych, – zna zasady pisowni wyrazów złożonych,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> – wskazuje temat słowotwórczy – wyjaśnia, czym są wyrazy podstawowe i wyrazy pochodne, – tworzy definicje słowotwórcze, – zna rodzaje formantów, wyjaśnia ich funkcję w nadawaniu znaczenia wyrazom pochodnym, – podaje przykłady kategorii znaczeniowych wyrazów, – rozpoznaje rodzinę wyrazów i rdzeń – rozpoznaje w tekście wyrazy złożone, – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów złożonych.	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> – rozpoznaje wyrazy podstawowe i wyrazy pochodne, – rozróżnia temat słowotwórczy, – rozpoznaje rodzaj formantu, wskazuje ich funkcje w nadawaniu znaczenia wyrazom pochodnym, – omawia funkcję znaczeniową formantów, – omawia kategorie znaczeniowe wyrazów, – podaje przykłady wyrazów należących do jednej rodziny, – tworzy wyrazy pokrewne, przedstawia na wykresie zależności między nimi – tworzy wyrazy złożone, – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów złożonych,	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> – świadomie stosuje w swoich wypowiedziach wyrazy podstawowe i pochodne, wyrazy należące do różnych kategorii znaczeniowych, wyrazy pokrewne i złożone, – przedstawia analizę słowotwórczą wyrazu
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – gramatyka języka polskiego (fleksja)				
Uczeń:				

– zna podstawowe części mowy (rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, liczebnik, przyimek i spójnik) i rozpoznaje je, – wie, że mogą mieć różną formę gramatyczną	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> – rozpoznaje nieosobowe formy czasownika, wymienia rodzaje imiesłówów przymiotnikowych, podaje końcówki imiesłówów, wyjaśnia zasady tworzenia i odmiany imiesłówów, - wie, jak odróżnić imiesłów od przymiotnika, - tworzy imiesłowy z partykułą <i>nie</i> ,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - odróżnia czasownik od innych części mowy, rozpoznaje rodzaj czasownika, odmienia czasownik przez osoby, liczby, rodzaje, czasy, odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych, rozpoznaje różne rodzaje imiesłówów przymiotnikowych i przysłówkowych, wskazuje imiesłów w zdaniu,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - tworzy różne rodzaje imiesłówów od czasowników, odmienia imiesłowy przymiotnikowe, przekształca wskazane czasowniki na konstrukcje z imiesłowami,	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - poprawnie używa imiesłówów, wskazuje i poprawia błędy fleksyjne związane z użyciem imiesłówów, redaguje tekst z użyciem wszystkich rodzajów imiesłówów, redaguje tekst z użyciem imiesłówów z partykułą <i>nie</i> ,
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – gramatyka języka polskiego (składnia)				
Uczeń:				
- odróżnia zdanie od równoważnika zdania, - zna podstawowe części zdania (podmiot i orzeczenie) – buduje proste zdania	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - odróżnia zdanie od wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania; identyfikuje imiesłowowy równoważnik zdania poprzez znalezienie imiesłowu przysłówkowego; wyjaśnia, jak przekształcić wypowiedzenie w imiesłowowy równoważnik zdania,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - rozpoznaje zdanie i równoważnik zdania oraz imiesłowowy równoważnik zdania; przekształca zdanie na równoważnik zdania i odwrotnie; przekształca wypowiedzenie w imiesłowowy równoważnik zdania,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - układa zdanie i równoważnik zdania oraz imiesłowowy równoważnik zdania; poprawnie przekształca imiesłowowy równoważnik zdania w zdanie złożone i odwrotnie; stosuje imiesłowowy równoważnik zdania w swoich wypowiedziach,	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - poprawnie stosuje w swoich wypowiedziach zdanie, równoważnik zdania oraz imiesłowowy równoważnik zdania; wskazuje i poprawia błędy związane z użyciem imiesłowowego równoważnika zdania,
TWORZENIE WYPOWIEDZI				
Uczeń:				
– krótko wypowiada się ustnie na podany temat, wykorzystując proste słownictwo; pisze krótkie wypowiedzi według wzoru, stara się stosować najważniejsze zasady pisowni oraz pisać czytelnie,	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - wypowiada się ustnie, zachowuje wewnętrzną logikę wypowiedzi, używa środków retorycznych, - gromadzi materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> – wypowiada się ustnie, porządkując treść swojej wypowiedzi, wykorzystuje środki retoryczne, – gromadzi i porządkuje materiał rzeczowy potrzebny	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> – tworzy rozbudowaną wypowiedź na podany temat, zachowuje logikę, spójność i kompozycję wypowiedzi, – funkcjonalnie wykorzystuje środki	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> – tworzy bezbłędne wypowiedzi ustne i pisemne, – odnosi sukcesy w konkursach przedmiotowych,

– wyraża własne zdanie i stara się je uzasadnić, – podejmuje próby przekształceń tekstu cudzego (skraca, streszcza),	wypowiedzi, pisze plan wypowiedzi, - pisze poznane formy wypowiedzi, w tym: recenzję, rozprawkę, przemówienie, wywiad, starając się zachować wyznaczniki gatunku, - stosuje akapity zaznaczające trójdzielną budowę pracy, - formułuje tezę, wie, czym jest hipoteza, - wyraża i uzasadnia własne zdanie, używając prostej argumentacji, - przedstawia rzeczowe i emocjonalne argumenty w dyskusji na temat znanych mu z doświadczenia problemów, - podaje przykłady ilustrujące argumenty, - formułuje proste wnioski, - zna i stosuje podstawowe zasady etyki wypowiedzi, - podejmuje samodzielne próby przekształceń tekstu cudzego (skraca, streszcza, rozbudowuje), - stara się pisać poprawnie pod względem językowym i ortograficznym; poprawnie używa znaków interpunkcyjnych; - głośno, płynnie czyta i recytuje teksty, przestrzega zasad intonacji zdaniowej,	do stworzenia pracy, tworzy poprawnie plan wypowiedzi, – pisze poznane formy wypowiedzi, w tym: recenzję, rozprawkę, przemówienie, wywiad, stosując odpowiednią dla danej formy kompozycję – stosuje akapity jako spójne całości myślowe, – formułuje tezę i hipotezę, – wyraża i uzasadnia własne zdanie, używając właściwych argumentów, – przedstawia argumenty w dyskusji dotyczącej tekstu literackiego, podaje odpowiednie przykłady ilustrujące argumenty, formułuje wnioski wynikające z argumentacji, – zna i stosuje podstawowe zasady etyki wypowiedzi, – dokonuje przekształceń tekstu cudzego (skraca, streszcza, rozbudowuje), formułuje pytania związane z przenośnymi znaczeniami utworu, – głośno czyta i recytuje teksty, dobierając odpowiednie tempo i intonację, – dba o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną wypowiedzi pisemnej;	retoryczne w celu oddziaływania na odbiorcę, – samodzielnie selekcjonuje i porządkuje materiał rzeczowy potrzebny do stworzenia pracy, tworzy szczegółowy plan wypowiedzi, – samodzielnie pisze poznane formy wypowiedzi, stosując odpowiednie zasady kompozycji i zachowując zasady spójności językowej, stosuje rytm akapitowy, – samodzielnie formułuje tezę i hipotezę, – swobodnie wyraża i uzasadnia własne zdanie, używając różnorodnych argumentów, podaje celne i różnorodne przykłady ilustrujące argumenty, – podsumowuje rozważania, samodzielnie formułuje wnioski, – samodzielnie dokonuje przekształceń tekstu cudzego (skraca, streszcza, rozbudowuje), – interpretuje głosowo utwór, – pisze starannie i poprawnie pod względem ortograficznym, językowym i interpunkcyjnym	
---	---	---	--	--

Wymagania na ocenę roczną: /obejmują także wymagania na ocenę śródroczną/

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań edukacyjnych na ocenę dopuszczającą.

KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - czytanie utworów literackich - liryka, epika, dramat

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń				
- zna <i>neologizm</i> , - wie, że gatunki dramatu to tragedia i komedia,	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - zna pojęcie komizmu,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - wymienia cechy tragedii i komedii, - wskazuje komizm,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - objaśnia przejawy komizmu	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - rozpoznaje komizm wśród innych gatunków literackich, określa funkcje komizmu,
Odbiór tekstów kultury				
- dostrzega różnice między literaturą piękną a literaturą publicystyczną, naukową i popularnonaukową, - wie, że są różne gatunki dziennikarskie: wywiad, artykuł, - rozpoznaje wywiad i artykuł wśród innych gatunków publicystycznych,	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego, popularnonaukowego lub naukowego, - rozpoznaje gatunki dziennikarskie: wywiad, artykuł, - podaje funkcje lidu, - dostrzega wartości estetyczne poznanych tekstów kultury.	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - określa funkcje literatury pięknej, publicystycznej, popularnonaukowej i naukowej, - określa podstawowe cechy wywiadu i artykułu, - określa znaczenie lidu.	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych, - porównuje różne dzieła, - omawia funkcje lidu.	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - dokonuje przekładu intersemiotycznego, np. tworzy historię, która mogłaby się wydarzyć w miejscu ukazanym na obrazie czy fotografii, - przedstawia własną interpretację dzieła sztuki.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – gramatyka języka polskiego (fleksja)				
- zna podstawowe zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy, wie, że są wyjątki od tych zasad, - wie, czym są nazwy miejscowe, - zna wybrane zasady zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców.	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy, - wymienia zasady odmiany nazw miejscowych i nazw mieszkańców, - podaje zasady zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców.	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - wymienia wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i> , - rozpoznaje nazwy miejscowe, - stosuje zasady odmiany i zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców.	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - bezbłędnie zapisuje <i>nie</i> z różnymi częściami mowy, uwzględnienia wyjątki - podaje własne przykłady nazw miejscowych, - bezbłędnie odmienia i zapisuje nazwy miejscowe i nazwy mieszkańców.	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - poprawia błędy swoje i innych w zapisie <i>nie</i> z różnymi częściami mowy, w tym z wyjątkami, - koryguje błędy swoje i innych w odmianie i zapisie nazw miejscowych i nazw mieszkańców.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – gramatyka języka polskiego (składnia)				
- zna terminy: <i>mowa zależna</i> i <i>mowa niezależna</i>	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u>	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u>	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u>	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u>

– wyjaśnia różnice między mową zależną a niezależną.	– wyjaśnia znaczenie terminów: <i>mowa zależna</i>, <i>mowa niezależna</i>, – odróżnia mowę zależną od mowy niezależnej, – w podanym tekście wskazuje mowę zależną i mowę niezależną.	– określa różnice między mową zależną a mową niezależną, – przekształca mowę zależną na niezależną i odwrotnie,	– poprawnie przekształca mowę zależną na niezależną i odwrotnie, – zapisuje dowolny dialog w formie mowy zależnej, stosując poprawną interpunkcję.	– redaguje tekst, w którym wypowiedzi bohaterów zapisuje w formie mowy niezależnej.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – zróżnicowanie języka				
- rozróżnia synonimy, antonimy; wyrazy bliskoznaczne od wyrazów pokrewnych, – identyfikuje różne rodzaje neologizmów obiegowe i artystyczne, – dostrzega i rozpoznaje archaizmy, odróżnia je od neologizmów – dostrzega kolokwializmy w wypowiedzi, – próbuje zastąpić kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego – wie, że zapożyczenie można zastąpić wyrazem rodzimym, – wie, że słownictwo ulega ciąglemu wzbogacaniu.	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> – rozumie pojęcia: <i>synonim</i> i <i>antonim</i>, <i>homonim</i>, <i>neologizm</i> i <i>archaizm</i>, <i>kolokwializm</i>, <i>zapożyczenie</i>, <i>związek frazeologiczny</i>, – odróżnia skrót od skrótownica, synonim od antonimu i homonimu, – wskazuje synonimy, antonimy i homonimy, – wskazuje wyrazy bliskoznaczne i wyrazy pokrewne, – rozpoznaje frazeologizmy, zna niektóre znaczenia, – wie, co odróżnia neologizmy artystyczne od obiegowych, – zna funkcje neologizmów, archaizmów (typy), rozpoznaje je w utworze – rozumie pojęcie <i>kolokwializm</i>, rozpoznaje je w wypowiedzi, – zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> – podaje przykłady synonimów, antonimów i homonimów, – wskazuje różnicę między wyrazem bliskoznacznym a pokrewnym, – wskazuje związki frazeologiczne w utworze, rozumie ich znaczenie, – podaje przykłady neologizmów artystycznych i obiegowych, – wskazuje różne rodzaje neologizmów obiegowych, – wymienia funkcje neologizmów, – rozróżnia typy archaizmów i określa ich funkcje, – określa funkcje kolokwializmów, – wskazuje kolokwializmy w wypowiedzi, – poprawnie zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego, – wymienia różne rodzaje zapożyczeń i wyjaśnia ich funkcje,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> – definiuje pojęcia: <i>synonim</i> i <i>antonim</i>, <i>homonim</i>, <i>neologizm</i> i <i>archaizm</i>, <i>kolokwializm</i>, <i>zapożyczenie</i>, <i>związek frazeologiczny</i>, odwołuje się do przykładów, – tworzy synonimy, antonimy konkretnych słów, – wyjaśnia różnicę między wyrazem bliskoznacznym a pokrewnym, – podaje przykłady związków frazeologicznych, wyjaśnia ich znaczenia, – rozpoznaje w tekście neologizmy artystyczne i obiegowe, – wyjaśnia funkcje neologizmów, – omawia na przykładach typy i funkcje archaizmów, – interpretuje tekst, biorąc pod uwagę znaczenie i funkcję archaizmów, – omawia na przykładach funkcje kolokwializmów, interpretuje ich użycie – bezbłędnie zastępuje kolokwializmy wyrazami ze	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> – funkcjonalnie wykorzystuje zdobyte wiadomości, – urozmaica język swojej wypowiedzi, – świadomie stosuje neologizmy w swoich wypowiedziach, – świadomie używa kolokwializmów i archaizmów w celu stylizacji tekstu, – na bieżąco wzbogaca swoje słownictwo, – koryguje błędy swoje i innych.

	– zna różne rodzaje zapożyczeń, rozumie ich funkcje, – zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi, – zna sposoby wzbogacania słownictwa.	– omawia przydatność zapożyczeń, – poprawnie zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi.	słownictwa ogólnego, zapożyczenia – podaje przykłady wyrazów rodzimych i zapożyczeń, – omawia funkcje i znaczenie różnych typów zapożyczeń, ocenia ich przydatność, – stosuje różne sposoby wzbogacania słownictwa.	
--	---	--	---	--

KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE - Komunikacja językowa i kulturalna języka

Uczeń:

– zna zwroty grzecznościowe, ich pisownię – rozpoznaje teksty reklamowe, – wskazuje slogany reklamowe, – dostrzega manipulację językową.	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> – wie, na czym polega grzeczność językowa, wskazuje zwroty, omawia zasady ich pisowni – wie, co to jest norma językowa, odróżnia normę wzorcową od użytkowej, – wie, czym jest błąd językowy, wymienia rodzaje błędów – zna cechy i funkcje tekstów reklamowych, – odróżnia perswazję od manipulacji językowej, – rozpoznaje środki służące manipulacji	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> – wyjaśnia pojęcie grzeczności językowej, podaje zwroty, przestrzega ich pisownię, – wyjaśnia, czym jest norma językowa, różnice między normą wzorcową a użytkową, – wyjaśnia pojęcie błędu językowego, ich rodzaje – określa cechy i funkcje tekstów reklamowych, – wskazuje różnicę między perswazją a manipulacją, – wymienia środki służące manipulacji.	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> – bezbłędnie stosuje zwroty grzecznościowe, w tym zaimki osobowe w liście, – podaje przykłady wskazujące różnicę między normą wzorcową a normą użytkową, – definiuje pojęcie błędu językowego, rozpoznaje różne rodzaje błędów językowych, – wskazuje cechy i funkcje tekstów reklamowych, – wyjaśnia różnicę między perswazją a manipulacją, – dostrzega w tekście środki służące manipulacji.	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> – poprawia błędy w pracach swoich oraz kolegów / koleżanek, – na co dzień wykorzystuje wiedzę o komunikacji językowej i kulturze języka, – świadomie posługuje się perswazją, – nie poddaje się manipulacji językowej ani jej nie używa.
---	--	---	--	--

TWORZENIE WYPOWIEDZI

Uczeń:

-układa proste pytania i odpowiedzi do wywiadu - przeprowadza prosty wywiad,	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> - zna cechy i kompozycję recenzji, słownictwo typowe dla recenzji, - wymienia kryteria oceny różnych tekstów kultury,	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> - wskazuje słownictwo typowe dla recenzji, - ocenia różne teksty kultury, stosując poznane kryteria, - określa zasady przygotowania wywiadu,	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> - przeprowadza wywiad zgodnie ze wszystkimi wymogami.	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> - wyraża i uzasadnia własne zdanie, posługując się różnymi formami wypowiedzi - wykazuje się samodzielnością i twórczym ujęciem tematu; tworzy
---	--	--	---	--

	- wymienia zasady przygotowania wywiadu, - rozpoznaje różne rodzaje pytań w wywiadzie, - przeprowadza wywiad zgodnie z zasadami.	- formułuje różnego rodzaju pytania, - przeprowadzając wywiad, uwzględnia cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi.		oryginalne prace poprawne kompozycyjnie i językowo
--	--	--	--	--

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów:

- sprawdzian pisemny po danym rozdziale
- odpowiedź ustna
- kartkówka (obejmuje 3 do 5 ostatnich lekcji i trwa 15-20 minut)
- wypracowania klasowe
- karty pracy
- praca samodzielna (w trakcie lekcji)
- testy z lektur, sprawdziany czytelnicze
- recytacja
- dyktanda
- projekty edukacyjne
- diagnozy

Uczniowie objęci pomocą psychologiczno-pedagogiczną mają dostosowane wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych zgodnie z zapisem w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej.